

שולמה

פרפראות בדרך מוסר על פרשת השבוע

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

פרשת וירא
תשע"ט

גליון 134
נא לשמור על קדושת הגליון

נא לא לעיין בו בשעת התפילה וקריאת התורה

בס"ד

לעילוי נשמות

מו"ר אבי ר' דוד שלום ב"ר שלמה רב
 ר' זאב ב"ר משה חיים
 ר' אהרן חיים ב"ר שלמה רב
 מתתיהו בן יוחנן בהן גדול
 הרה"ק רבי צבי הירש ב"ר מאיר
 הרה"ק רבי לייב בעל היסורים
 הרה"ק רבי אברהם ישעיהו ב"ר שמריהו יוסף
 הרה"ק רבי שמואל ב"ר שרגא פייבוש
 רבי עמרם חסידא ב"ר משה נחום
 הגה"צ רבי אלעזר מן שך ב"ר עזריאל
 הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאסוב ב"ר יעקב קאפיל
 הרה"ק רבי יחזקאל הכהן מראדומסק ב"ר אברהם ישכר דוב
 הרה"ק רבי שמשון העלר מאוזיראן ב"ר משולם פייבוש מזבאריו
 הרה"ק רבי אהרן אלימלך שניאור זלמן ב"ר מורדכי דב
 הרה"ק רבי שלום ב"ר יעקב יוסף
 רבי גדליהו ב"ר בנימין זאב זאלף
 הרה"ק רבי אברהם אזולאי ב"ר מורדכי

לקבלת גליון זה למייל שלחו בקשה ל- MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

"וַיבֹּאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בְּעָרִב וְלוֹט יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם וַיְרֵא רִשְׁיִי הַקְּדוֹשׁ מַדְיִיק שְׂמוּזָה שְׂכֻתוֹ יוֹשֵׁב בְּכַתִּיב חֹסֵר מִשְׁמַע שְׂמִינְהוּ עֲלֵיהֶם שׁוֹפֵט בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם נִיתַן לְעַנְדָּב בְּס"ד לִפְרֹשׁ כִּי הַיּוֹת שְׁהִיָּה זֶה רַק הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל לוֹט כְּשׁוֹפֵט עֲדִיין עֲמֵדָה לוֹ זְכוּתוֹ לְהִינְצֵל מִהַפִּיכַת הָעָרִים כִּי כִנְרָאָה שֶׁפֶט מִשְׁפֵּט צִדֵּק

"וְטָרַם וַיִּשְׁכְּבוּ וַאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סְדֹם נָסְבוּ עַל הַבַּיִת מִנְעֵר וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם מִקְצָה" (י"ט, ד')

אך אם היה שופט אותם ימים הרבה כנראה שהיה מתקלקל כמותם והיה מכשיר את מעשיהם הרעים כשופט ולא היתה לו זכות להינצל ולכן מדייק רש"י שהיה זה היה הראשון להיות לוט שופט בסדום

רש"י - מקצה העיר עד הקצה, שאין אחד מהם מוחה בידם, שאפילו מנער ועד זקן כל העם מקצה ורש"י הקדוש אומר מקצה העיר עד הקצה שאין אחד מוחה בידם שאפילו צדיק אחד אין בהם ונשאלת השאלה אולי כן יש שם צדיק וזה שהוא לא מוחה זה בגלל שהוא חושב שממילא לא ישמעו בקולו ולכן אין הוא

"וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֶמֶת וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים" (כ"א, ט"ו)

בליקוטי עצות (ערך תורה) "כְּשֶׁאַדָּם לֹמֵד תּוֹרָה וְאֵין מִבֵּין בֵּה שׁוֹם חֲדוּשׁ, זֶה מִחֶמֶת שֶׁנִּתְעַלֵּם הַמּוֹחֵץ בְּבַחֲיִנַת עֲבוּר וְאִזּוּ יִפֶּה צַעֲקָה לְאָדָם בֵּין בְּתַפְלָה בֵּין בְּתוֹרָה, וְעַל-יְדֵי זֶה מוֹלִיד הַמּוֹחֵץ מִי שְׂרוּצָה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה צָרִיף מִתְחַלָּה לְהַמְשִׁיךְ לְעַצְמוֹ דְּבוּרִים חֲמִים גְּגֻחְלֵי אֵשׁ, וְצָרִיף לְשַׁפֵּף שִׁיחוֹ בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי תַפְלָתוֹ נִכְבְּרוּ רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עָלָיו וְנִפְתַּח לֵב הָעֵלְיוֹן וְנִמְשָׁפַע דְּבוּרִים חֲמִים, וְעַל-יְדֵי הַדְּבוּר מִמְשִׁיף בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה גַּם כֵּן מִשֵּׁם עַבְל"ק

פעמים אדם נמצא בקטנות המוחין ומגיע למצב של ויכלו המים היינו שאין לו כוח ללמוד תורה וגם אם מנסה ללמוד לא עולים לו שום חידושים שהם בחינת ילד כנודע דבר זה גורם לו לעצבים וכעס פנימי שאין הוא רוצה במצב זה וזה שנאמר מן החמת כמו וחמתו בערה בו ע"כ העצה היא ותשלך את הילד תחת אחד השיחים היינו יש להשליך את ילדו לילד היינו להבנת התורה ולחידושים שבה על ה' ולהתפלל אליו שיעזרהו לצאת ממצב זה שאין שיח אלא לשון תפילה שנאמר ויצא יצחק לשוח בשדה וכן כותב מוהר"ן ז"ע

"וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵל נַעֲרָיו שְׁבוּ לִכֶּם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנְעֵר נִלְכָּה עַד פֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוָבָה אֵלֵיכֶם" (כ"ב, ה')

אראה היכן הוא מה שאמר לי המקום כה יהיה זרעך בהר המזריה וכך הוא גם בדרך טבעו של האדם שאם רואה הוא שלפניו דרך ארוכה הוא נוטה להתייאש מהר אך אם חותכים לו את ההתקדמות לפיסות קטנות אט אט הוא מגיע ליעד וזכונני שפעם אחת סיפר לי איש זקן שכבר היה לו קשה לעלות במדרגות ביתו אך בשבתות היה מתאמץ בכל זאת לעלות ולרדת כדי להגיע לתפילה במניין ואמר לי אתה יודע איך אני מצליח לעלות לביתי בסיום התפילה, השבתי בשלילה ענה אני שם לנגד עיני רק את חמש המדרגות שלפני ואומר לעצמי בסך הכל חמש מדרגות אני הצליח ואז אני מתחיל לעלות ואין אני חושב כלל על כך שחוץ מחמש המדרגות הנ"ל יש לי עוד עשרים וחמש מדרגות נוספות שגם אותם אצטרך לעלות בסופו של דבר...

רש"י - עד כה - כלומר דרך מועט למקום אשר לפנינו. ומדרש אגדה עד כה עד הר המזריה מקום המקדש שבו הכהנים מברכים את עם ישראל ב"כה תברכו את בני ישראל" שהיא ברכת כהנים הנאמרת במקדש וזה מה שמרמז רש"י לענ"ד כשכתב היכן הוא מה שאמר לי המקום כה יהיה זרעך שזה יהיה ע"י ברכת כהנים שתהיה ברכה והצלחה לעם ישראל ועוד ניתן לראות רמז בפסוק זה למנהג ישראל קדושים שהאבא מכניס את ילדיו תחת כנפות הציצית בעת ברכת הכהנים וזה שנאמר ואני והנער נלכה עד כה וכן בא לרמוז שבעבודת ה' יש להתקדם בעשיית העשה טוב לאט ויש לעלות מדרגה מדרגה כי ח"ו עלולים ליפול אם עולים ומטפסים מהר וזה מה שאומר רש"י הקדוש דרך מועט למקום אשר לפנינו כלומר יש להתקדם לאט ובמעט כל פעם עד שבסוף מגיעים לפסגה שנרמזת

הכנסת אורחים

הסדר במשנה מסכת בכורים (א', א') הוא - הכנסת אורחים וביקור חולים הכנסת כלה ולווית המת. בדרך צחות נאמר - מצווה להכניס אורחים אך גם לבקר (לבדוק) שאינם חולים, כי אם חלילה תכניס לביתך כלה (מלשון כיליון) תוצרך ח"ו ללוויית המת.

משנת הצדיק – הרה"ק רבי בנימין זאב חשין זצוק"ל זי"ע – י"ז חשוון

הרב בנימין זאב נולד בחודש תמוז ה'תרס"ט בירושלים, לאביו רבי נחמיה חשין זצ"ל, ולאמו מרת פינא רילה ע"ה כבר בילדותו ניכר כי נשמה קדושה באה לעולם, וחוריו היו מציינים בהתפעלות, כי כבר בגיל קטן היה נוהר מאוד לא להשמיע קול בבי כדי לא לצערם עוד משחר נעוריו הצטיין בחריפותו ושקידתו המופלגת, למד בישיבת "עץ חיים" וזכה לסיים את הש"ס כולו לפני החתונה. בישיבה זו למד חברותא עם מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל עיקר משאת חייו היה להשיב לב בנים לאביהם שבשמיים וזכה להציל אלפים אשר היו רחוקים מהיהדות והחוזרים בתשובה. זכה וחיוק בחורי ישיבה והחזיר בהם רוח תבערה ללמוד תורה ולשמור על קדושה, בחורים שגדלו וזכו להיות רבנים וגדולי ישראל. אלפי בעלי תשובה חבים לו את עולמם הרוחני שכן הוא בכוח אהבת ישראל אשר בערה בקרבו קרב רבים לתורה וליראת שמים. הרב חשין מסר שיעורי תורה דרך קבע בבית המדרש "אהבת חיים" של הצדיק חכם מנחם מנשה זצ"ל. שיעור בהלכה על פי מנהגי הספרדים וכן שיעור בליקוטי מוה"ר"ן. היה ידוע בבקי עצום בחוכמת היד והפרצוף, למד חוכמה זו אצל הצדיק הנסתר רבי ישראל יצחק משי זהב זצ"ל

כבר בשנים הראשונות לאחר נישואיו היה הרב חשין קם בכל לילה לאמירת 'תיקון חצות' הרב היה מתיישב על הרצפה ואומר את תיקון החצות מתוך בכיות קורעות לב

הרב בנימין זאב חשין נודע בבקי בתורת הנסתר והיה מגדולי המקובלים וקדושי עליון, הן מחכמי האשכנזים והן מחכמי הספרדים, אף שהוא היה מתנהג בפשטות נפלאה, כיהן כראש ישיבת המקובלים "שער השמים", מסר שיעורי תורה ובייחוד בספר הזוהר, לעיתים היה נוסע לאשדוד אל האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירא, עמו היה עוסק בצוותא בתורת הסוד. היה בידידות גדולה עם הרב הצדיק רבי שמואל שפירא זצ"ל ועם הרב הצדיק רבי יצחק לוי בנדר זצ"ל שהעריכו מאוד מאוד. הרב חשין נשא לאישה את הרבנית חנה ליבא בתם של ר' אליהו נחום וגולדה צינא גליקמן

בליל שישי י"ז חשוון בשנת תשמ"ט השיב את נשמתו ליוצרה, בגיל קרוב ל-80, ומקום מנוחתו בהר המנוחות בירושלים

סיפר אחד מתלמידיו: היתה תקופה בימי נעורי אשר קשיות רבות אפפו את מוחי בענייני אמונה ה"י והנה באחד הימים נודמן לי להיכנס למעונו של הרב בנימין זאב בעודי מבולבל מספקותי הרבות באמונה פנה אלי הרב טרם אפתח את פי וזכה אמר במעט גערה תילמד בספר שומר אמונים של הרה"ק רבי אהרם ראטה זצ"ל וכל השטויות והבלבולים שיש לך באמונה יעלמו כלא היו נדהמתי מגודל קדושתו ומיד הזרותי לרכוש את הספר הנזכר ולהגות בו בתוך זמן קצר נסתלקו ממני כל הספקות וחזרה לי האמונה הפשוטה בבורא יתברך שמו

עוד מספרים תלמידיו שהרב היה מדגיש בגודל הזהירות לא להרבות בדברים בטלים בשבת כדברי רבותינו שדרשו 'ודבר דבר' שלא יהיה דיבורך של שבת כדבורך בחול ועיקר הזמן בשבת ראוי לנצלו לתורה ולתפילה בשירות ותשבחות לבורא יתברך

בנוסף היה הרב מעורר רבות על עניין גודל הזהירות והמעלה הנשגבה בעריכת סעודת מלוה מלכה סעודתו של דוד מלכא משיחא והיה מספר ברטט ובגעגועים על אנשי ירושלים מהדור הקודם שהיו זהירים בסעודה קדושה זו בעריכת שולחן נאה ונרות דולקים בסעודה משובחת בשירות ותשבחות לכבוד דוד מלכא משיחא ובאותה שעה היו מרבין אנשי ירושלים באמירת תהילים ותפילות על בניהם שילכו בדרכי ישרים עד סוף כל הדורות כי אותה שעה עת רצון גדול הוא והמקור לזה היה אומר רבינו בספר כף החיים בהלכות שבת סימן ש"מ

דובב שפתי ישנים – ליקוטים מספרים שפחות מוכרים

רחשי לב – הרה"ק רבי חיים שמחה ב"ר יהודה אריה ליב גלוסקין זצוק"ל זי"ע

"ויאמר שוב אשוב אליך פעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו" (י"ח, י')

וקשה הכפל לשון של שוב אשוב ויעוין באוה"ח ועוד י"ל ע"פ מה שראיתי בספר אחד בשם הגה"צ הר"ר ברוך ממעזיבו זצ"ל שהג' אנשים הללו שבאו לאברהם היו נשמות של אברהם יצחק ויעקב וכן איתא בזה"ק מאן אינון ג' אנשים אינון אברהם יצחק ויעקב ונשמת יצחק אמר לאברהם שוב אשוב אליך וממילא יהיה לשרה בן עכ"ל ולפי זה ניחא הכפל לשון הנ"ל שתיבת שוב קאי על הזמן של לידת יצחק ותיבת אשוב קאי על הזמן של תחיית המתים כי המות מפריד בין הדבקים כדכתיב ברות כי המות יפריד ביני ובינך ר"ל שאז בתחיית המתים אשוב אליך עוד הפעם

"פי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת אחריו ושמו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו" (י"ח, י"ט)

וקשה תיבת ושמו דעל פי סגנון הלשון הוה צ"ל לשמור וי"ל משום דיש הרבה הורים שאינם מוכיחים את בניהם מפני שטוברים ואומרים שלא תועיל להם שום תוכחה ומוסר לכן כתיב ושמו שהוא לשון הבטחה ג"כ שהכתוב מבטיח שאם רק יצוה את בניו ויוכיחם לא יהיה עמלו לריק ושמו דרך ה' דאפילו אם תיכף לא תועיל תוכחתו ולא תפעול מאומה בכל זאת תועיל אח"כ בזמן רחוק כי תוכחת ההורים הוא כמו גרעין הנזרע בארץ שברבות הימים יתגדל ויעשה פרי תבואה

אכן עוד יש להקשות אחרי דכתיב ושמו הוה ליה למימר ג"כ ועשו צדקה ומשפט ואמאי אמר לעשות צדקה וי"ל ע"פ מה שכתבתי בספרי זה לקמן כמה פעמים שהשמירה מהלאוין היא סיבה וגרם לעשיית העשין וכל עיקר חיוב המוטל על איש הישראלי הוא רק להיזהר מהשט"ה לאויון ואז ממילא יקיים את הרמ"ח עשין מחמת האפטיט הטבעי והחוק שיתהוה בנפשו לקיים העשין והבאתי לזה כמה ראיות חזקות כראי מוצק משום הכי שפיר אמר הכא לעשות ולא ועשו כי השמירה תגרום ותסבב להם לעשות צדקה ומשפט

"וה' המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת ה' מן השמים" (י"ט, כ"ד)

וקשה אמאי לא שלח הקב"ה נביא אליהם להתרות בהם בשם ה' ולהזהירם מקודם דהא אין עונשין אלא א"כ מזהירין כמו שעשה הקב"ה קודם שהביא את המבול שהיה נח מזהירן בשם ה' ק"כ שנה וי"ל ע"פ מה שאמרו חז"ל תלמיד חכם אינו צריך התראה מפני שהוא יודע מעצמו את הדין וכן הכא אחר המבול נפל פחד גדול על כל האומות מלחטוא באותן חטאים של דור המבול ואנשי סדם לא חששו לזה ולכן לא היו צריכים התראה

סגולה לפרנסה – להודות ולהלל לקב"ה על מה שיש

"הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם" (קמ"ז, ג')

בס"ת העולים למניין שלוש עשרה מניין אהב"ה מניין אחד וזהו מה שנאמר ומחבש לעצבותם היינו שע"י השמחה במה שכן יעלם העצב על מה שאין

וכן כותב רבי נחמן מברסלב "על ידי אמירת הלל בקול גדול זוכים לאהבת השי"ת" ועוד כותב "על ידי אהבת השי"ת נשמר הנפש מכל פגעים רעים" (ספר המידות ערך אהבה)

ולכן גם אנו מוצאים בספרים הקדושים שדיברו חז"ל על חשיבות אמירת עלינו לשבח במתינות ובשמחה גדולה שע"י כך זוכה לראות ניסים ונפלאות לרוב ורבו הסיפורים על אנשים שלקחו על עצמם קבלה זו של אמירת עלינו לשבח במילה במילה כמונה מעות וראו ישועות רבות

בדרך הטבע אדם נמצא במצב של שברון לב כאשר הוא חש בחוסר מסוים שיכול להיות בכל תחומי החיים אם בחוסר בפרנסה או ל"ע בחוסר בריאות וכו' והפיתרון לצאת ממצב זה הוא להסתכל על חצי הכוס המלאה ולא על חצי כוס הריקה ויהלל וישבח את הקב"ה על מה שנתן לו וע"י כך יגיע לאהבת ה' ואמונה בקב"ה שאין עוד מלבדו וכל מה שעושה הקב"ה הוא לטובתו ואין יכולת לאף אחד לרפא ולעזור לו אלא רק הקב"ה אין עוד מלבדו וניתן לראות כי דבר זה נרמז בפס' הרופא לשבורי לב ר"ת הל"ל היינו שבתחילת תהליך ריפוי השיברון לב צריך האדם להודות ולהלל לקב"ה על מה שנתן ואז אחרי שהאדם רואה מה ה' כן נתן לו עם כל הטוב הסובב אותו מגיע האדם לאהבת ה' ולאמונה שהקב"ה אין עוד מלבדו הנרמז